Мале ле, мила Мащохо
азъ щѫ се молѭ на тебе
а ти се моли на тебе

Пряжкия да ме пристѣгнеса
моята мѫтрка пролѣтна
моята сабя френгия
и дълга
моята пушка бойлия
моитѣ чифтѣ пищове
че азъ щѫ мѣтря да водя
я два дни мамо я триди
или пакъ до три сахатя
Азъ щѫ въ балканъ да идѫ
Въ балканъ при хайдутитѣ
при моитѣ стари другари
Мене ма чекатъ юнаци
Хубаво мамо въ балкана
Въ всяка долчина и байракъ
подъ всяко дърво и гунакъ
Добѣ си сватба досрѣще
Пенка
облѣче мѫтрка пролѣтна
Запаса сабя френгия
Забоди чифте пищове
Нарами пушка бойлия
Че влѣзе въ тѣмни ахъри
Изведе конче хранено
Че си кончето възсѣдна
отиде сватба да срѣща
Не си сватбата посрѣщна
Най си въ балканътъ отиде
Въ балканъ тѣ при хайдутитѣ
Па си юнаци зарува
На всѣки юнакъ по ялъкъ
Въвъ всѣки ялъкъ френгийка
За тази сватба пенкина
Да знаятъ още да помнятъ
Кога са й Пенка срещала

—o—

<u>Чобанъ Стоянъ</u>

Писана въ шоменско, но вифдаса да с оз котелъ.

Заправилъ Стоянъ, стопене
Заправилъ къщи високи
Заградилъ дворье широки
Изградилъ бунаръ дълбоки
И до тѣхъ тѣмни ахъри
И насрѣдъ дворье чешмица
Все около сводъри улици
съ позлатени шолмари
(и все съ зрачни чеюри)

Мале ле стара майко ле
кога ми дойде сватбата
като излязѫ да ръсѫ
по никоя, мамо ще гледамъ
...

а като тръгне сватбата
кончето да ми изведешъ
въ коли да го вържите
пушката да ми изнесешъ
пушката мамо бойлия
и тънка сабя френгия.
Въ колата да ги турите
мама на Пенка думаше Пенкеле...
Дѣ си е чуло видѣло
булка съсъ конче да води
съсъ дълга пушка бойлия
и съ остра сабя френгия
Пенка мамин думаше
А ко ми конче на дадешъ
...
На щѫ съсъ сватба да идѫ
нито на сватба безъ соляхъ
таквазъ е нашата уговора

Като и дойде сватбата
Всичкосе село събрало
излѣзе Пенка да ръсе
по никоя Пенка гледаше
До три са пяти поклони
и хубаво се пристѣгна
когато и тръгна сватбата
майка и конче изведе
та у колата вързала
пушка и сабя изнесе
та ги въ колата туриила
въз вѣлицо се вързали
низъ гори белена
настана поле широко
Срѣща имъ идѫтъ юнаци (войници)
съсъ трисъ бѣли байраци, и сватба да си затрѣли
като ги Пенка видѣла
та на кални думаше
мари калино Марийке
я земи кърпи сотове
та ги юнаци посрещни
по кърпа подай всѣкиму
Марийка срѣщна войници
та имъ по кърпи раздаде
и полонищи думаше
юнаци млади войници
я си юнаци отбийте
пенки свадбата да мине
юнаци думахъ марийка
Отбили щемъ се юнаци
пенки свадбата да мине
на задъ се върна Марийка
та си на Пенка думаша
Пенке ле булка хубава
престѫпиха ми се юнаци
и казахѫ ми глупава
ако са лъжа, надявамъ
юнаци да се отбиятъ
пенки сватбата да мина
Пенка се много разсърди
отъ колата се отвърза
че са и конче прилѣзна
съ голѣма сабя френгия
на прѣдъ войници излѣзе
и на войници думаше
Хорье войници юнаци
кога та сватба срѣщнали
халалъ ви даръ по ялъкъ
та що повече си кажа
и що прѣдъ сватбата чакате.

съ сабя
~~~~~~~~ си Пенка замахна
и на лѣво се завърна
Доръ са и дѣсно обърна
толко войникъ осѣче
и него живъ е хванала
той се на Пенка молеше
не дѣй ма Пенке заривай
че сме си единъ у майка
и за синъ и за дъщеря
Пенка му уши отрѣза
и чего пусна да ходи
Пенка вързя въ колата
а прѣдъ сватбата да стане
и съ сватбата се прости
с богомъ кумова сватове

полою булка да бѫде
сама сватбата да брани +

Градски архив София
ин. 805
~~~~~~~~